

# THESES MISCELLANÆ,

QUAS,

*Consentiente Ampliff. Facult. Philosoph. in Reg. ad  
Auram Academia,*

PRÆSIDE

*MAXIMÉ REVERENDO atque CELEBERRIMO VIRO*

**D: NO I S A A C O  
R O S S,**

**S. S. L. L. PROFESS. REG. & ORD.**

*Publice ventilandas sistit*

**PETRUS SANNGREN**

**V. D. M.**

**WIBURGENSIS,**

**DIE XXV. JUNII Anni MDCCLIX.**

**L. H. A. M. S.**

---

**ABOÆ, Impressit DIRECT. & TYPOGR. Reg. Magn. Duc.  
Finland. JACOB MERCKELL.**

*VIRO admodum Reverendo & Praclarissimo*

D: no MICAELI HEINTZIO,

Pastori & Praeposito in Sylva & Hardola meritissimo, vigilantissimo, Fautori & Benefactori magno, omni reverentia ad cineres usque venerando.

*VIRO admodum Reverendo atque Praclarissimo*

D: no Mag. ARONI LIMATIO,

Pastori & Praeposito in Padasioki & Cuhmois meritissimo, adevratissimo, et Patrono & Nutritori per duos jam annos indulgentissimo, ita Fautori certissimo, nunquam non venerabunda mente suscipiendo

*VIRO Plur. Reverendo & Clarissimo,*

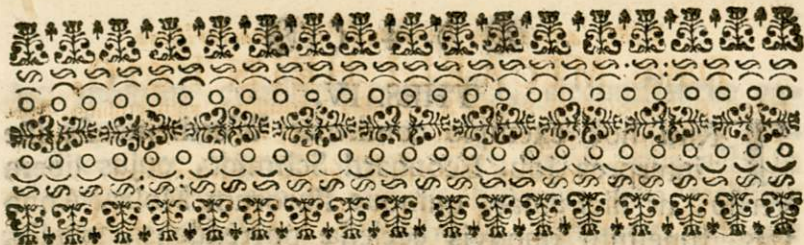
D: no SAMUELI HEINTZIO,

Sacellano & vice Pastori in Hardola longe dignissimo, nec non Benefactori aetumatissimo, quovis honoris genere afficiendo.

**N**Ovistis ipsi, Fautores & Euergetae optimi, quantum ego VOBIS debeam: nam quantis me nunquam non mactaveritis beneficiis, novistis. Succurristis Fautores, praeter innumera alia vestra in me merita, semper sapientissimis mihi consiliis: sustentastis me paupertatis onere nutantem, larga vestra suppellectile: pro vitili meam, obscuritatem natalium eluctaturi, ex multa gratia promotam voluistis, Fautores, felicitatem. Reverendo nomini ultimo loco nominato praesertim omnia prima, eaque non exigua in litteris debeo rudimenta, quod quidem in summis semper habitum est beneficiis. Tantum VOBIS debeo, quanta inde a primo tempore quo VOBIS innotui, a VOBIS exceptus sum gratia, sum enim maxima. Grates debeo maximas, humillimas, venerationem omnem, observantiam omnem, debeo, munera maxima, gravissima debeo. Data quidem vos parvi aestimatis quod est excelsarum mentium, utinam ego accepta a VOBIS tantifacerem, quanti sunt facienda. Equidem doleo me, ne hac quidem occasione pro tot tantisque beneficiis, majora posse offerre, quam levidentes has lineolas. Quicquid tamen desit, votis compensabo nunquam desinentibus, ad tumulum permanurus,

Admodum Reverendorum NOMINUM VESTRORUM

cul'tor humillimus, observantissimus  
PETRUS SANNGREN.



### THESIS I.



On obstantibus perditissimo-  
rum hominum bestiis se assimilan-  
tium de anima humana delirium,  
sibi in æternum constabit veritas  
existentiæ animæ nostræ, simplicis  
essentia & immortalis.

### THES. II.

Sicut per רָקִיעַ (expansum) Gen. 1: v. 6. ipse æther  
totum spatium mundanum replens commode in-  
telligi potest; ita per aquas supra expansum v. 7.  
materiam lutosam planetarum, ante plenam forma-  
tionem horum corporum innui, haud improbabili-  
bus argumentis evincere videtur Cel. Wideburgius  
cum aliis.

### THES. III.

Homines præfractæ frontis de quibus Apostolus  
prædixit 2. Tim. 3: v. 1. 2. &c. nostris tem-  
poribus catervatim jam in campum prodire, cuique  
est observatu facillimum.

) 4 (

THES. IV.

**T**Risti hoc exemplo confirmat Werthemensis ille interpres Joh. Leonhard Schmidt, cujus libera versio, ut dici amat, quinque librorum Mosis, Anno 1735, funestum quodvis ecclesie portendens, prodiit: Hic Auctor non modo divinam auctoritatem derogat Mosis Scriptis in præfatione, quam operi præmisit, sed & vestigia nulla cum pluralitatis in DEO, tum promissionum de benedicto semine in toto Mose, contra disertissimum ipsius Christi testimonium reliquit.

THES. V.

**E**Nunciatio אז החל לקרא בשם יהוה Gen. 4: 26. de initio solemnibus cultus divini puri, est capienda.

THES. VI.

**S**ententia quorundam Doctorum nostræ ecclesie, qui statuunt DEUM resuscitasse Moysen ex mortuis, eoque in corpore sibi proprio comparuisse ipsum sub tempore transfigurati Christi in monte, probabili non caret fundamento.

THES. VII.

**V**erbum תחתיה Deut. 5: 18. (21.) in Hithpaël adhibitum, non parum censetur conferre ad confirmandam sententiam illorum, qui in decimo Decalogi præcepto de peccato originali, & in nono de actuali agi, adeoque duo diversa in hoc commate contineri præcepta, urgent.

THES. VIII.

**Q**uod narratio de helluone, de quo Luc. 16: 19-31. mul-

31. multum contineat parabolici, circumstantiæ va-  
riæ, præsertim vero v. 24. coll. cum 27 - 31. incl.  
nos credere cogunt; utrum vero simul, qua acta in  
hac vita, vera censi debeat historia, ceu rationes  
subducunt Glassius, Dorscheus, Müllerus, aliique  
magni ex his recentioribus viri, haud liquidum nec  
adeo facile est definire.

THES. IX.

**P**orismata Theologica, e verbo DEI per legiti-  
mam consequentiam deducta, ejusdem sunt cer-  
titudinis cum veritatibus divinis, quæ κατὰ ῥητὴν in  
S. Scriptura leguntur.

THES. X.

**S**i pro notationibus, quas quis de propositione qua-  
libet habet vel habere debet, ubique judicandum,  
quod quidem Philosophi est, ratio formalis conver-  
sionis primæ & secundæ conversionis lapsorum, per  
omnia coincidit, nullaque homini in hac præ illa  
competit prærogativa; quod pace Rev. viri Jac. Ben-  
tzellii in Repet. Theol. Art. XI. quæst. X. hac de re  
aliud quid sentientis, contendimus.

THES. XI.

**L**ingva in genere per multitudinem seu potius com-  
plexum vocabulorum, quæ ad ideas significan-  
das, in hominum communitatibus sunt constituta,  
non male definitur.

THES. XII.

**L**ongè plures, quam quæ unquam exsisterunt,  
vel jam existunt, ex circiter viginti quatuor illis  
elementis seu litteris, quas alphabetum continet, con-  
fici

fici possunt lingvæ, quod inexhaustæ divinæ sapien-  
tiæ, haudquaquam spernendum & obscurum est ve-  
stigium.

THES. XIII.

**V**Oces sunt omnium aptissima signa ad communi-  
canda cogitata nostra cum aliis.

THES. XIV.

**E**O perfectior est lingua aliqua, quo exactius in  
illam quadrant prædicata signi.

THES. XV.

**O**Mnis sermo & omnia artis Rhetoricæ præcepta,  
vel ad docendum, vel ad persuadendum, vel ad  
utrumque simul faciunt.

THES. XVI.

**L**ingvam Fennicam natura sua esse præstantissimam,  
utut quod meruit, culturæ fastigium, nondum  
obtinuit, nemo dubitabit, nisi qui peculiarem illius  
ad sensa animi exprimenda aptitudinem & emphasin,  
nec non ad aures demulcendas non mediocriter  
compositam indolem, plane ignorat.

THES. XVII.

**F**Rustra eruditi torquent ingenia, inquirendo, qua  
vel quali lingua cœlites sensa mentis sint expres-  
suri, utrum Hebraica, quod ex voce Halleluja, Apoc.  
19. 1. cœlitibus tributa, aliisque rationibus, conclu-  
dunt, an ulla alia; cum nobis omnino sit incognitum  
num lingua, an alia ratione cogitata sua mu-  
tuo communicaturi sint.

THES. XXVIII.

**C**uratio quidem Evangeliorum & Epistolarum po-  
tuisse

fuiſſet inſtitui ſelectus, nihilo tamen minus, quod contra Calvinianos ponimus, pericopæ iſtæ conveniens ſunt ſubjectum eccleſiaſticae interpretationis, & ſic loco textum Biblicorum ordine quo ſe invicem excipiunt, in concione tractandorum, retinendæ, modo Concionatores ea, qua par eſt, cura has tractent, nec negligent alias Codicis divini partes, ſed cum his coniungant.

THES. XIX.

**U**T nullum omnino eſt dubium, quin religio Chriſtiana, jam ſeculo *X<sup>mo</sup>* ex oris orientalibus in Ruſſiam introducta ſit; ita præeuntibus viris noſtra laude ſuperioribus, & in iis *Cel Hiſt. & Moral. ad Auraicam hanc Muſarum ſedem, Prof. Reg. & Ord. D<sup>no</sup> Algotho A. Scarin.* nulli dubitamus aſſerere, Fennos noſtrates, in Carelia præſertim & Savolaxia, quamvis non omnes ante centum & quinquaginta fere annos, Chriſti tinctos fuiſſe notitia, quam juris & ditionis Svethicæ Fennia evaderet, & Sanctus Henricus, qui primus habetur Fennorum Apoſtolus, littoralium partium, quæ Sveciæ proximæ ſunt, incolas ad Chriſtum converteret

THES. XX.

**A**D regnum DEI & cœleſtis doctrinæ propagandam quamvis non parum conferrent Pontificii, ſi Papeo-Cæſariæ ſuæ renuncianteſ, proteſtantium cœtui & eccleſiæ ſemet adjungerent: æquilibrio tamen ſtatuum Europæ, non admodum bene conſultum iri noſtratum non pauci exiſtimant, ſi, quæ regalia jura curiæ Romanæ Patres ſibi adſcripſere, ſeculari

seculari principis potestati, passim & ubique restituerentur.

THES. XXI.

**N**on obtinisset DEUS finem suum, creatione mundi intentum, nisi entia creasset rationalia.

THES. XXII.

**M**agnum cuique rerum sacrarum scrutatori, Psychologia præstat usum.

SOLI SANCTÆ TRIADI GLORIA.

